

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 249

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1203

Περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου τῶν μὴ καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας καὶ ἄλλων τινῶν συνταξιοδοτικῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Αὔξησις συντάξεων μὴ καθοριζομένων βάσει μισθοῦ ἐνεργείας - ἐπιδομάτων ἀνικανότητος.

1. Αἱ καταβαλλόμεναι πάσης φύσεως πολεμικαὶ συντάξεις, αἱ μὴ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας, ὡς καὶ αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τούτων, αὐξάνονται, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980, κατὰ ποσοστὸν δέκα τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν (14%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 χορηγηθεισῶν αὐξήσεων.

2. Αἱ λοιπαὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμεναι πάσης φύσεως συντάξεις, αἱ μὴ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας ὡς καὶ τὰ λοιπὰ βοηθήματα, αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν ἕνδεκα τοῖς ἑκατὸν (11%) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 χορηγηθεισῶν αὐξήσεων.

3. Ὁμοίως, κατὰ 11%, αὐξάνονται κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα:

α) Τὰ πάσης φύσεως προσωπικὰ καὶ ἀμεταβίβαστα ἐπιδόματα ἀνικανότητος καὶ αἱ προσαυξήσεις αὐτῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 54 τοῦ α.ν. 1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ἐπιδομάτων,

β) τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ α.ν. 377/1968 «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων κατόπιν τοῦ α.ν. 274/1968 κλπ.» ποσὰ συνταξίμου μισθοῦ τῶν ὁπλιτῶν.

γ) αἱ συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ α.ν. 377/1968,

δ) αἱ ἐκ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. 1342/1973 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ μεταφερομένου εἰς τὸν ΟΣΕ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ», καταβαλλόμεναι συντάξεις καὶ ἐπιδόματα ἀνικανότητος, καὶ

ε) αἱ συντάξεις τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 828/1979 «περὶ μονιμοποιήσεως προσωπικοῦ ἀγροτικῶν ἰατρείων κλπ.» ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας ἰατρῶν τῶν ἀγροτικῶν ἰατρείων, υγειονομικῶν σταθμῶν καὶ κινητῶν ὑγειονομικῶν μονάδων, ἀναστελλομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 955/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας», ὁσάκις συντρέχει περίπτωσις.

Ἄρθρον 2.

Αὔξησις κατωτάτου ὁρίου συντάξεως.

Τὸ διὰ τοῦ ν.δ. 1371/1973 «περὶ καθορισμοῦ κατωτάτου μηνιαίου ποσοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένων συντάξεων ἢ βοηθημάτων» καθορισθὲν κατώτατον μηνιαῖον ποσὸν συντάξεως ἢ βοηθήματος, ὡς τοῦτο ηὐξήθη μεταγενεστέρως, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ τυχὸν καταβαλλομένου ἐπιδόματος ἀνικανότητος, ὁρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500). Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Δημοσίου συνταξιοδοτουμένους σιδηροδρομικούς.

Ἄρθρον 3.

Ὑπολογισμὸς τοῦ ἑκάστοτε ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τὸν συντάξιμον μισθόν.

1. Αἱ ὑπὸ τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης νομοθεσίας προβλεπόμεναι προσαυξήσεις τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, διὰ τοῦ ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 34 τοῦ α.ν. 1854/1951, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, συνταξίμου μισθοῦ ἀνεξαρτήτως χρόνου τερματισμοῦ τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐφ'

ὅσον συντρέχουν αἱ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ταύτης ὁριζόμεναι προϋποθέσεις χορηγήσεως τῶν προσαυξήσεων τούτων.

2. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς συντάξεως, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου, γίνεται κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα, εἴτε οἴκοθεν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὁποτεδήποτε ὑποβαλλομένης. Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς τοιαύτης ἀναπροσαρμογῆς ἄρχονται ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ νομοθετικοῦ καθεστῶτος διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ ἀναδράμουν εἰς χρόνον πέραν τῆς διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως ἢ φύλλου μεταβολῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν.

1. Ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν, παρεχόμενον κατὰ νόμον εἰς τοὺς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ στρατιωτικοὺς ἐν γένει, παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν καταστάντας ἢ καθισταμένους συνταξιούχους, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμούς.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο παρέχεται ἐπίσης:

α) Εἰς τοὺς συνταξιοδοτουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. 874/1971 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ἐφαρμοζομένων τῶν διὰ τοὺς τακτικοὺς πολιτικοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὁριζομένων,

β) εἰς τοὺς συνταξιούχους ἰατροὺς τῶν ἀγροτικῶν ἰατρείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν καὶ κινητῶν ὑγειονομικῶν μονάδων, τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 828/1978 «περὶ μονιμοποιήσεως προσωπικοῦ ἀγροτικῶν ἰατρείων κλπ.»,

γ) εἰς τοὺς ἐκ τοῦ Δημοσίου συνταξιοδοτουμένους σιδηροδρομικούς,

δ) εἰς τοὺς πολεμικοὺς συνταξιούχους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συνταξιούχων ἢ βοηθηματούχων τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ,

ε) εἰς τοὺς συνταξιοδοτουμένους κατὰ τὰς περὶ παθόντων ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τῶν ἄρθρων 26 καὶ 45 τοῦ α.ν. 1854/1951 καὶ 1 τοῦ ν. δ/τος 3618/1956 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ παθόντων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν»,

στ) εἰς τοὺς συνταξιοδοτουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ α.ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀγωνιστὰς τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων κλπ.».

ζ) εἰς τοὺς τυχόντας συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 36 τοῦ β.δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ. καὶ 29 τοῦ α.ν. 1854/1951».

η. Εἰς τὰ ὄργανα τῆς Ἀγροφυλακῆς, τὰ συνταξιοδοτούμενα ἐκ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4523/1966 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς».

2. Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἑνὸς τῶν συζύγων ἢ διαζεύξεως τούτων:

α) τὸ ἐπίδομα συζύγου διακόπτεται, ἀφ' ἧς ἐπῆλθη τὸ γεγονός,

β) τὸ ἐπίδομα τέκνων παρέχεται εἰς τὸ δικαιοῦχον τῆς συντάξεως πρόσωπον, τὸ βαρυνόμενον μὲ τὴν συντήρησιν τῶν τέκνων, ἐφ' ὅσον εἰσπράττει τὴν σύνταξίν του.

3. Ὁσάκις ζητεῖται ἡ χορήγησις ἐπιδόματος δι' ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν τέκνον, ἡ ἀνικανότης διαπιστοῦται διὰ γνωματεύσεως τοῦ ὑπὸ τῆς συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας προβλεπομένου ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ὀργάνου. Ἐὰν ἡ ἀνικανότης αὕτη ἔχῃ διαπιστωθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου, χορηγηθέντος εἰς αὐτὸν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος, δὲν ἀπαιτεῖται νέα γνωμάτευσις.

4. Τὸ ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν χορηγεῖται κατὰ τὰ ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁριζόμενα καὶ καταβάλλεται τῇ ἐντολῇ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων.

Διὰ τοὺς ἤδη λαμβάνοντας ἐπίδομα τέκνων, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 787/1978 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου τῶν μὴ καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας καὶ ρυθμίσεως συνταξιοδοτικῶν θεμάτων, κατόπιν τοῦ νέου μισθολογίου» καὶ μὴ δικαιουμένους ἐπιδόματος συζύγου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως.

5. Κατὰ τῆς ἀρνήσεως τῆς ὑπηρεσίας πρὸς χορήγησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος ἀσκοῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. 4448/1964 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας» προβλεπόμενα ἔνδικα μέσα.

6. Πᾶσα μεταβολὴ τῶν προϋποθέσεων καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος δέον νὰ ἀνακοινοῦται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συντάξεων ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταβολῆς. Ὁ ἀχρεωστήτως εἰσπράττων τὸ ἐπίδομα συνταξιοῦχος ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν αὐτοῦ. Παραλλήλως, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τριῶν μηνῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακοίνωσις παρελείφθη ἢ ἐγένετο μετὰ τὴν πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς μεταβολῆς. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τούτων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Εἰσπράξεων Δημοσίων Ἐσόδων.

Ἄρθρον 5.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου προκύπτοντα ποσὰ στρογγυλοποιοῦνται εἰς τὴν ἑπομένην δεκάδα.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως καὶ πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νέου ποσοῦ συντάξεως ἢ βοηθήματος.

3. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ α.ν. 1854/1951, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Ἐπέκτασις τοῦ νόμου καὶ εἰς μὴ καταβαλλομένας ἐκ τοῦ Δημοσίου συντάξεις.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ συντάξεων μὴ καταβαλλομένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀλλὰ διεπομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων, εἴτε κατὰ παραπομπὴν πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου, εἴτε δι' ἰδίων νομοθετημάτων ἐπαναλαμβανόντων τὰς σχετικὰς διατάξεις.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προηγουμένης παραγράφου, προκειμένου περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀδιαβαθμίστων, θὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὁριζομένης διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν» τοῦ ν. 1041/1980 καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ βαρυνομένου διὰ τὴν καταβολὴν τῆς συντάξεως φορέως. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς συντάξεως βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ φορέως, βάσει φύλλου μεταβολῆς, ὑποκειμένου εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ α.ν. 599/1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου» προβλεπόμενα ἔνδικα μέσα.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ὑπαχθέντας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ν. 1154/1981 «περὶ κανονισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν πρὸ τοῦ ν. 292/1976 ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας ἀδιαβαθμίστων κοινοτικῶν γραμματέων» ἀδιαβαθμίστους κοινοτικοὺς γραμματεῖς.

Ἄρθρον 7.

Παράβολα.

1. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ α.ν. 599/1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου» (ἄρθρα 24 καὶ 52 τοῦ π.δ. 1041/1979 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κῶδιξ Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων» τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων»), ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἑξῆς:

«5. Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ἄσκησις ἐφέσεως, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἀποδεικτικοῦ καταθέσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ποσοῦ, ὁριζομένου ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ πολεμικῆς συντάξεως ἢ βοηθήματος».

2. Ἡ περίπτ. στ' τῆς παρ. 1 τῶν ἄρθρων 22 καὶ 50 τοῦ π.δ. 1041/1979 καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.

Κύρωσις ἀποφάσεων.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν νόμου, ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν: α) ἡ ὑπ' ἀριθ. Γ.97/7/4.1.1980 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ ἀμέσου ἐκκαθαρίσεως καὶ πληρωμῆς τῶν νέων ποσῶν συντάξεων, ἐπιδομάτων καὶ βοηθημάτων ἀπὸ 1.1.80», δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 26/12.1.80 ΦΕΚ (Τεῦχος Β'), β) ἡ ὑπ' ἀριθ. 7514/28.1.80 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν «περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ πληρωμῆς ἀπὸ 1.1.1980 αὐξημένων συντάξεων στοὺς συνταξιούχους τῶν ΟΤΑ», δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 251/13.3.80 ΦΕΚ (τ. Β'), γ) ἡ ὑπ' ἀριθ. Γ.9556/1391/Μ13/3—9 τῆς 10.11.1980 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ αὐξήσεως τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως εἰς δραχμὰς 2.500 μηνιαίως καὶ χορηγήσεως τῆς πέραν τοῦ 11% αὐξήσεως ἔτους 1980 στὶς πολεμικὲς συντάξεις» (ΦΕΚ 1170/18.11.1980 τ. Β') καὶ δ) ἡ ὑπ' ἀριθ. Γ.1356/283/20.1.1981 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Κοιν. Ὑπηρεσιῶν «περὶ τοῦ τρόπου ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τέως ὑπαλλήλων Κλάδων ΜΕ καὶ ΣΕ κλπ.» (ΦΕΚ 132/10.3.1981 τ. Β').

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁρίζεται εἰς αὐτόν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Χαλκιδικῇ τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ — **ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1204

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 414)1974 «περὶ λογισμοῦ εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ διανυθέντος εἰς Μονάδας ἐκστρατείας ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ μέχρι πέντε ἐτῶν».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 414/1974 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 1.

1. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας, ὁ διανυθεὶς εἰς Μονάδας ἐκστρατείας, εἰς Μονάδας καὶ Ὑπηρεσίας καὶ τῶν τριῶν Κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Ζώνης Μάχης, εἰς πολεμικὰ πλοῖα, ἐξαιρέσει τῶν ἐν παροπλισμῷ εὑρισκομένων, εἰς ὑπηρεσίας Φάρων ὑπεραποκέντρων, ὡς οὗτοι καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 443/7.5.1966 (Φ.Ε.Κ. 114), εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Τακτικῆς Ἀεροπορικῆς Δυνάμεως μετὰ τῶν Μονάδων τούτου, εἰς Ἀεροδρόμια μετὰ τῶν ἑδρευουσῶν εἰς ταῦτα Διοικήσεων καὶ Μονάδων καὶ Ὑπηρεσιῶν, ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1949 καὶ ἐντεῦθεν, ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῶν ἀπομακρυνομένων τούτων, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς, ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς διαθεσιμότητα ἢ ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως, λογίζεται ηὐξημένος εἰς τὸ διπλάσιον καὶ ὡς τοιοῦτος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, μόνον διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως.

2. Ὁ διπλασιασμὸς τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε (5) ἔτη ἐν συνόλῳ.

3. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἑνὸς ἑκάστου εἰς τὰς ἀνωτέρω Μονάδας ἢ Ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὰ χρονικὰ διαστήματα τῆς κατ' αὐτὸν χορηγηθείσης κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας καὶ τῆς διανυθείσης ἐν νοσηλείᾳ ὑπηρεσίας, βεβαιοῦται παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Κλάδου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

4. Ὁ ἀνωτέρω διπλασιασμὸς δὲν ἰσχύει ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς ἀποστρατεύεται τῇ αἰτήσει του, πρὸ τῆς συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

5. Διὰ τοὺς στρατιωτικούς, οἵτινες προσμετροῦν διπλάσιον χρόνον κατ' ἐφαρμογὴν ἑτέρων διατάξεων, δὲν προσμετρεῖται ὁ αὐτὸς χρόνος εἰς τὸ διπλάσιον κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 414/1974 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ὡς χρόνος ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, θεωρεῖται ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ στρατιωτικός, τοποθετηθεὶς εἰς τὰς μονάδας ἢ ὑπηρεσίας τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀποσπασθεὶς εἰς ταύτας διὰ χρονικὸν διάστημα μεῖζον τῶν 30 ἡμερῶν, ἀσκεῖ πραγματικῶς τὰ καθήκοντά του εἰς αὐτάς».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 414/1974 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὡς μονάδες μὲν ἐκστρατείας διὰ τὸν Στρατὸν Ξηρᾶς νοοῦνται ἅπασαι αἱ μονάδες καὶ Σχηματισμοὶ μέχρι καὶ ἐπιπέδου Στρατιᾶς, ὡς Μονάδες δὲ καὶ Ὑπηρεσίαι νοοῦνται αἱ Μονάδες καὶ Ὑπηρεσίαι τῶν τριῶν Κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, αἱ ἕδραι

τῶν ὁποίων κεῖνται διὰ μὲν τὸν ἠπειρωτικὸν χῶρον βορείως τῆς νοητῆς εὐθείας γραμμῆς μεταξὺ τῶν πόλεων Ἀμφιλοχίας — Λαμίας συμπεριλαμβανομένων, διὰ δὲ τὸν νησιωτικὸν χῶρον Ἀνατολικῶς καὶ Νοτιοανατολικῶς τῆς νοητῆς γραμμῆς μεταξὺ τῶν νήσων Θάσου — Εὐβοίας — Ἀντικυθήρων μὴ συμπεριλαμβανομένων.

2. Ὁ διπλασιασμὸς τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, περὶ οὗ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1984 μεθ' ὃ οὗτος διατηρεῖται ὡς ἐκτήθη ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ μόνον διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως».

Ἄρθρον 4.

1. Προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 414/1974 ὡς αὗται ἀντικαθίστανται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἶναι νὰ εὑρίσκωνται οὗτοι εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 414/1974 καὶ ἐφεξῆς.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς παραγωγικὰς Σχολὰς Μονίμων Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν ὡς καὶ εἰς ἑτέρας Σχολὰς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Ὁμοίως δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς Ὀργανισμοὺς καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 414/74 καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων θανόντων, παρ' ὧν ἡ σχετικὴ αἴτησις, δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ αὔξησις τῆς συντάξεώς των ὁρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Χαλκιδικῇ τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ — **ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1205

Περὶ χορηγίας Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Χορηγία Δημάρχων.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 91/1943 «περὶ κωδικοποιήσεως πασῶν τῶν περὶ χορηγίας εἰς τοὺς διατελέσαντας Δημάρχους ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθεται παράγραφος 9 ἔχουσα οὕτως:

«9. Ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία Δημάρχου ὡς Προέδρου Κοινότητος συνυπολογίζεται τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν ὅσον καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς χορηγίας».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 91/1943, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς χορηγίας δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τοῦ ἑκάστοτε κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως οὐδὲ ἀνώτερον τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς ἱεραρχίας, προσηυξημένον κατὰ ποσοστὸν τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%)».

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 91/1943, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 6.

1. Ἡ χορηγία δὲν καταβάλλεται εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ δικαιοῦχος λαμβάνει σύνταξιν ἢ χορηγίαν ἢ ἀποδοχὰς ἐν γένει ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ Ταμείου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ὧν τὸ ποσόν, μεμονωμένως ἢ ἀθροιστικῶς, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, λαμβανόμενον ὑπερβαίνει τὸν ἑκάστοτε βασικὸν μισθὸν τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς ἱεραρχίας μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας.

Ἐὰν τὸ ποσὸν συντάξεως ἢ χορηγίας εἶναι ἔλασσον τοῦ ποσοῦ τούτου, ὁ δικαιοῦχος λαμβάνει ὁλόκληρον τὴν χορηγίαν ἐὰν αὕτη, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐκ τῆς συντάξεως ἢ χορηγίας ποσοῦ, δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσόν, ἄλλως λαμβάνει τὴν διαφορὰν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογήν, ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τῆς χορηγίας λαμβάνῃ πολεμικὴν ἢ προσωπικὴν σύνταξιν ἢ σύνταξιν ἐκ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐχορηγήθη διὰ παρασχεθεῖσαν εἰς τοῦτο ἔμμισθον ὑπηρεσίαν.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ δικαιοῦχος τῆς χορηγίας δέον ὅπως ὑποβάλῃ κατὰ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν τῆς περὶ απονομῆς ἢ αὐξήσεως τῆς χορηγίας ἀποφάσεως σχετικὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνει ἑτέραν σύνταξιν ἢ χορηγίαν, ἤ, ἐφ' ὅσον λαμβάνει, βεβαίωσιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας περὶ τοῦ ὕψους τῆς συντάξεως ἢ χορηγίας. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει ἐφ' ἑξῆς καὶ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους».

3. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 91/1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δαπανῶν τῶν Δήμων ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τούτων κράτησις 10% ἐπὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν Δημάρχων».

4. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τῶν λαμβανόντων χορηγίαν δημάρχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Χορηγία Προέδρων Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1925 διατελέσαντες ἢ ἐφ' ἑξῆς διατελοῦντες Πρόεδροι Κοινοτήτων, ἔχοντες ὀκταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν Προέδρου Κοινότητος, ἀπομακρυνόμενοι ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται ἰσοβίως μηνιαίας χορηγίας. Δὲν ἀναγνωρίζεται τόσον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς χορηγίας, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ

ποσοῦ ταύτης, ὁ χρόνος ὑπηρεσίας μέχρι 11.10.1944 διὰ τοὺς μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης διατελέσαντας Προέδρους Κοινοτήτων, ἐξαιρέσει τῶν ἐκλεγέντων κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογὰς καὶ μόνον διὰ τὸ μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιόδου χρονικὸν διάστημα.

2. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας χορηγίας συνίσταται εἰς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα τῶν ἑκάστοτε καταβαλλομένων μηνιαίως ἐξόδων παραστάσεως εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ Πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Προέδρου.

3. Τὸ κατὰ συγκεφαλαίωσιν τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλῆρες ἔτος ἂν εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς 6 μῆνας.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ κανονισμὸς τῆς, περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, χορηγίας ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων καὶ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους), ἐφαρμοζομένων σχετικῶς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 599/1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου», ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπονέμει τὰς ὡς ἄνω κανονιζομένας χορηγίας καὶ ἐκδίδει τὰ σχετικὰ διπλώματα.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κανονιζόμεναι χορηγίαι ἀναπροσαρμόζονται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὁ ὁποῖος μετονομάζεται διὰ τοῦ παρόντος εἰς «Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων» ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε καταβαλλομένων εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος ἐξόδων παραστάσεως.

3. Ὅπου ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται ὁ τίτλος «Κλάδος Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων» νοεῖται «Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ πληρωμὴ τῆς χορηγίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεως τοῦ Προέδρου, βαρύνει δὲ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Ἡ χορηγία προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον τὴν πρώτην ἑκάστου μηνός.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 2, 7, 8, 10 καὶ 18 τοῦ Νόμου 91/1943, β) τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 4505/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ περὶ χορηγίας Δημάρχων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», γ) τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1827/1942 «περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως καὶ δ) τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 293/1976 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ χορηγίας δημάρχων διατάξεων», ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς χορηγίας τῶν Προέδρων Κοινοτήτων.

2. Ὡσαύτως, αἱ περὶ καταβολῆς χορηγίας δημάρχου εἰς δικαιοῦχον, ὅστις λαμβάνει σύνταξιν ἢ χορηγίαν ἢ ἀποδοχὰς ἐν γένει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ταμείου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, διατάξεις, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται περὶ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὁρίου τοῦ ποσοῦ τῆς χορηγίας δημάρχου, ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς χορηγίας προέδρων κοινοτήτων.

Ὁμοίως ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 7.

1. Πᾶσα αἴτησις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος ἀπολήψεως τῆς, περὶ ἧς τὰ προηγούμενα ἄρθρα τοῦ παρόντος νόμου, χορηγίας προέδρου κοινότητος ἢ τὴν αὔξησιν ταύτης, δέον ὅπως ὑποβάλληται, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀφ' ἧς γεννᾶται τοῦτο.

Διὰ τοὺς ἐξελθόντας ἤδη τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐκ τούτων ἀποβιωσάντων, ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς χορηγίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἴτησις, συνοδευομένη ὑπὸ ἀποδεικτικῶν τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος ἐγγράφων, ὑποβάλλεται εἰς τὴν οἰκείαν κοινότητα, ἥτις μέσω τῆς Νομαρχίας ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3 ἕως καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου δημιουργουμένης εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων δαπάνης ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου κράτησις 10% ἐπὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ προέδρων.

Ἡ ἐπὶ πλέον δαπάνη θὰ καλύπτεται ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

2. Τὸ διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος διατιθέμενον ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ποσὸν καθορίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, κατόπιν ἠτιολογημένης προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων λαμβανομένης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατὰ δωδεκατημόρια τὴν πρώτην ἑκάστου μηνὸς κατατιθέμενον εἰς τὸν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν ὑπὸ τίτλον «Λογαριασμὸς Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Συντάξεις Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1974/1952 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινων διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προστίθεται τρίτον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπὶ ὑπαλλήλων παντελῶς τυφλῶν, ἀρκεῖ δεκαπενταετὴς πλήρης πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία».

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1974/1952 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς προελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας χρόνια νοσήματα, ἅτινα ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου ὡς τακτικοῦ, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ὡς συνταξίμου ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας εἰς θέσιν ἐκτάκτου ἢ ἐπὶ συμβάσει, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι συνεχὴς καὶ ἀμέσως προηγουμένη τῆς τοῦ τακτικοῦ».

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1974/1952 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἑνὸς ἔτους πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου της ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθη δύο τοὐλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της. Ἐὰν ὅμως ἐγεννήθη

τέκνον, ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ συντρεχόντων τῶν ὅρων τούτων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 1974/1952 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ ἐπιζῶν σύζυγος θανούσης θήλεος ὑπαλλήλου, ὑπαγομένης εἰς τὰς περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, ἢ συνταξιούχου τοιαύτης ὑπαλλήλου, δικαιοῦται συντάξεως, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του ἦτο ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος κατὰ ποσοστὸν ἄνω τοῦ 65%, τῆς τοιαύτης ἀνικανότητος ἀποδεικνυομένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

3. Ὅπου ἐν τῇ κειμένῃ νομοθεσίᾳ περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἀναγράφεται διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἢ ἀπώλειαν ἢ ἀναστολὴν τοῦ δικαιώματος συντάξεως, ἢ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ταύτης ἡ λέξις «χήρα» ἐφεξῆς νοεῖται καὶ ὁ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐν χηρείᾳ τελῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1974/1952, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«β) Τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ θετὰ τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους θανόντος ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου λόγῳ ἰδίας ὑπηρεσίας, ἐὰν τὰ μὲν θήλεα εἶναι ἄγαμα τὰ δὲ ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μέν, ἀλλ' ἔχοντα μειωμένην πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητα συνεπείᾳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς παθήσεως ἢ καὶ ἀμφοτέρων, βεβαιουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς, κατὰ ποσοστὸν 50% καὶ ἄνω.

Τὰ φοιτῶντα εἰς ἀνωτάτας ἢ ἀνωτέρας σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἰσοτίμους τοιαύτας τῆς ἀλλοδαπῆς ἄρρενα τέκνα δικαιοῦνται συντάξεως μέχρι πέρατος τῶν σπουδῶν των καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τῆς συμπληρώσεως τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω σύνταξις καταβάλλεται ἐπὶ τῇ προσκομίσει κατ' ἔτος πιστοποιητικοῦ φοιτήσεως—προόδου, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς, ἐξ οὗ ν' ἀποδεικνύεται ἡ κανονικὴ φοίτησις τοῦ σπουδαστοῦ.

Τὰ θετὰ τέκνα δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τῆς περὶ υἱοθεσίας ἀποφάσεως, δὲν εἶχον ὑπερβῆ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει:

αα) Προκειμένου περὶ τέκνων στρατιωτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν ἢ ἀπέθανον ἐκ πολεμικῶν γεγονότων, λαβόντων χώραν κατὰ τὴν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἅτινα υἱοθετήθησαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των, ἐὰν μὲν εἶναι θήλεα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἱοθεσίας των ἦσαν ἄγαμα, ἐὰν δὲ εἶναι ἄρρενα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἱοθεσίας των ἦσαν ἄγαμα καὶ ἀνήλικα, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὴν ἐνηλικίωσιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 1974/1952.

ββ) Προκειμένου περὶ θετῶν τέκνων, ἅτινα κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἡλικίας τῶν θετῶν τέκνων κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἱοθεσίας των, ἅπαντα τὰ Πρωτοδικεῖα τῆς Χώρας, ἅμα τῇ ἐκδόσει παρ' αὐτῶν ἀποφάσεως υἱοθεσίας, ἀποστέλλουν ἀμελλητὶ εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσίαν Συντάξεων ἀπόρρητον ἔγγραφον περιέχον τὸ πραγματικὸν ὀνοματεπώνυμον τοῦ υἱοθετημένου καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως αὐτοῦ, τὸ ὀναματεπώνυμον, πατρώνυμον καὶ μητρώνυμον, ὡς καὶ τὸν τόπον γεννήσεως τῶν θετῶν γονέων, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως υἱοθεσίας.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος θέλουν ἀποστείλει εἰς τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένην Ὑπηρεσίαν ἀπόρρητον πίνακα περιέχοντα τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ἀναφερόμενα στοιχεῖα, δι' ἁπάσας τὰς τελεσθείσας υἱοθεσίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 610/1970 «περὶ υἱοθεσίας τῶν μέχρις ἡλικίας δέκα ὀκτὼ ἐτῶν ἀνηλίκων» μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα τηροῦνται ἀπορρήτως παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Συντάξεων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τηρήσεως καὶ καταχωρίσεως τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἑκάστοτε ὁριζόμενα διὰ τὰ θετὰ τέκνα τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 1827/1942 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 1974/1952 καὶ μεταξὺ τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα ὡς κατωτέρω, τῶν παραγράφων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναριθμιζομένων εἰς 4, 5 καὶ 6 ἀντιστοίχως:

«3. Ἡ σύνταξις τῶν ἐνηλίκων ἀνικάνων τέκνων συνίσταται, ἂν μὲν εἰς ταύτην συντρέχουν μετ' ἄλλων προσώπων, εἰς τὰ ποσοστὰ τὰ καθοριζόμενα ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄλλως εἰς τὸ ἥμισυ τῶν 7/10 τῆς εἰς τόν, ἐξ οὗ ἕλκουν τὸ δικαίωμα ἀνηκούσης συντάξεως, ἐὰν φέρουν ἀνικανότητα 50% καὶ ἄνω, εἰς τὰ 2/3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ ἐπὶ ἀνικανότητος ἀνωτέρας τῶν 60% καὶ εἰς τὸ σύνολον τοῦ ποσοστοῦ τούτου, ἂν ἡ ἀνικανότης εἶναι ἀνωτέρα τῶν 80%.

Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένη σύνταξις δὲν καταβάλλεται, ἐφ' ὅσον τὰ δικαιοῦχα ταύτης πρόσωπα δικαιοῦνται συντάξεως ἢ βοηθήματος ἐξ οἱουδήποτε ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ Δημοσίου.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ σύνταξις ἢ τὸ βοήθημα ἐκ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου ὑπολείπεται τῆς συντάξεως τῆς δικαιουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἡ προκύπτουσα διαφορὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ φορέως εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐκανονίσθη ἡ σύνταξις αὕτη».

Ἄρθρον 12.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 1974/1952, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθενται περιπτώσεις κε'—κζ', ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

«κε'. Ἡ προγενεστέρα καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ὑπηρεσία εἰς τὰ σιδηροδρομικὰ δίκτυα τῶν τέως ΣΠΑΠ καὶ Θεσσαλίας.

κστ'. Ἡ προγενεστέρα καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ὑπηρεσία εἰς τὴν Προναμιοῦχον Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν Ἑλλάδος (Π.Α.Ε.Γ.Α.Ε.).

κζ'. Ἡ προγενεστέρα καὶ μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ὑπηρεσία ὡς ἰατρῶν καὶ νοσοκόμων, ἡ παρασχεθεῖσα εἰς Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα τῆς Αἰγύπτου, συντηρούμενα ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ἢ κληροδοτημάτων καὶ τῆς Κύπρου, κρατικὰ ἢ δημοτικά, μέχρι τῆς ἀνεξαρτησίας της.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη λογίζεται συντάξιμος ἐφ' ὅσον παρεσχέθη κατὰ πλῆρες ὡράριον. Ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἐλήφθη σύνταξις ἢ ἄλλον βοήθημα ἢ ἀποζημίωσις ἀντὶ συντάξεως, αὕτη δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος».

2. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κλπ.» προστεθεῖσα εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1974/1952 ιγ' περίπτωσις, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ιγ'. Ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ὡς προσωρινῶν ἢ ἐκτάκτων καθηγητῶν, διδασκάλων, νηπιαγωγῶν καὶ ἐπιστατῶν σχολείων, ὧν αἱ ἀποδοχαὶ κατεβάλλοντο παρὰ τῶν κοινοτήτων, τῶν σχολικῶν ἐφορειῶν ἢ ταμείων, ἢ ἐξ εἰδικῶν κονδυλίων, ἢ τῶν συλλόγων γονέων καὶ κηδεμόνων».

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3896/1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων θανόντων, παρ' ὧν ἡ σχετικὴ αἴτησις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ σύνταξίς των εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3896/1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ Ν. 1974/1952 ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ λογισθοῦν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους πενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἰατροῦ ἐπὶ θητείᾳ εἰς Δημοτικὰ ἢ Κοινοτικὰ Ἱδρύματα, συνυπολογιζομένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου διανυθείσης ὑπηρεσίας ἐπὶ θητείᾳ».

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ σύνταξις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων, τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων πλειόνων δήμων ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐπιμερίζεται εἰς βάρος τῶν οἰκείων συνταξιοδοτικῶν φορέων ἀναλόγως τῆς εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ μηνὸς ἐξόδου των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συμμετοχῆς τῶν εἰς οὓς ἀσχολοῦνται Ο.Τ.Α., τοῦ ποσοῦ τῆς συμμετοχῆς τῶν Κοινοτήτων λαμβανομένου ἀθροιστικῶς καὶ τοῦ εἰς αὐτὸ ἀναλογοῦντος μέρους τῆς συντάξεως βαρύνοντος τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Ἡ συμμετοχὴ τῶν οἰκείων ΟΤΑ εἰς τὴν ὡς ἄνω μισθοδοσίαν τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, εἰσπρακτόρων βεβαιοῦται ἀναλυτικῶς ὑπὸ τοῦ Δήμου, εἰς ὃν ἕκαστος εἰσπράκτωρ εἶναι ἐντεταγμένος. Ἡ πρὸς τοῦτο δὲ βεβαίωσις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν, τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὴν περὶ συνταξιοδοτήσεως αἴτησιν ἑκάστου τῶν ὡς ἄνω εἰσπρακτόρων.

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐπιμεριζομένη σύνταξις καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δήμου, εἰς ὃν ἕκαστος τῶν ὡς εἴρηται εἰσπρακτόρων εἶναι ἐντεταγμένος καὶ εἰς ὃν ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν ἑτέρων συνταξιοδοτικῶν φορέων τὰ βαρύνοντα αὐτοὺς ποσὰ συντάξεως. Ἡ τοιαύτη δὲ ἀπόδοσις ἐνεργεῖται, τὸ βραδύτερον, μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου ἑκάστου ἔτους διὰ τὰς καταβληθείσας συντάξεις τοῦ προηγουμένου ἔτους.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν κανονισθεισῶν συντάξεων. Πράξεις ἢ ἀποφάσεις κρίνασαι κατὰ τρόπον διάφορον τῶν, διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένων ἐπανεισάγονται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων πρὸς ἐπανάκρισιν τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δήμων, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐν προκειμένῳ ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐπιμερισμοῦ τῆς συντάξεως αἰτήσεως.

5. Ἐφ' ἑξῆς αἱ λόγῳ συντάξεως εἰσφοραὶ αἱ ἀναλογοῦσαι εἰς τὰ ποσὰ συμμετοχῆς τῶν Κοινοτήτων εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὡς ἄνω εἰσπρακτόρων ἀποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ταμείου εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν βοηθῶν ταμείου, οἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ταμειακὴν ὑπηρεσίαν πλειόνων δήμων ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 829/1971 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων ἐν γένει τοῦ Δημοσίου» τῶν Ν.Δ. 1165/1972, 1317/1972, 132/1973, 278/1974, 67/1974 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου τῶν μὴ καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ ἐνεργείας» καὶ τοῦ Ν. 32/1975,ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον, ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος των, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων ἀνικανότητος καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων, βοηθημάτων καὶ ἐπιδομάτων τῶν συνταξιούχων τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἀδιαβαθμίστων ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, αἱ δὲ χορηγηθεῖσαι ἤδη αὐξήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τούτων θεωροῦνται ὡς νομίμως χορηγηθεῖσαι.

2. Αὐξήσεις, προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ μὴ χορηγηθεῖσαι εἰς τοὺς δικαιούχους, χορηγοῦνται εἰς τούτους ἀναδρομικῶς, ἀφ' ἧς ἡμερομηνίας ὁρίζουν αἱ διατάξεις αὗται. Ἡ χορήγησις τῶν ἐν λόγῳ αὐξήσεων ἐνεργεῖται οἴκοθεν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν καταβολὴν τῆς συντάξεως ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 9, 10, 11, 12 καὶ 14 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων ἀποβιωσάντων, κατόπιν αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἑνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐν προκειμένῳ ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπόμεναι προθεσμίαι ἐν σχέσει πρὸς τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις ἢ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἢ διὰ τὴν παροχὴν βοηθήματος παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων, παρατείνονται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὡσαύτως, παρατείνονται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ αἱ προθεσμίαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ εἰς χορηγίαν δημάρχου δικαίωμα, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐπὶ ἀφορωσῶν εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑποθέσεων.

2. Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῶν, κατόπιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐκδιδομένων, αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, πράξεων ἢ ἀποφάσεων, ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 1080/1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ τῶν προσόδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτ/σεως Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν. 1080/1980 ὑπάγονται καὶ ὀφειλαὶ ὑποχρέων ἐκ ρυμοτομηθεισῶν ἐκτάσεων, λόγῳ ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου πόλεως, τῆς ἐν αὐταῖς ἀναφερομένης προθεσμίας ἀρχομένης, διὰ τὰς ὡς ἄνω ὀφειλάς, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 21.

Πρόεδροι Κοινοτήτων, μὴ ἔχοντες πλήρη ὀκταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν προέδρου Κοινότητος, δικαιοῦνται τῆς μηνιαίας χορηγίας τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχουν συνολικὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν Προέδρου καὶ Κοινοτικοῦ Συμβούλου τῆς Κοινότητος εἴκοσιν (20) ἐτῶν, ἐξ ὧν μίαν περίοδον ὡς αἱρετοῦ προέδρου.

Ἡ μηνιαία χορηγία τούτων συνίσταται εἰς τὴν βασικὴν χορηγίαν τῶν ὀκτὼ ἐτῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἀνεξαρτήτως ἐτῶν συνολικῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Χαλκιδικῇ τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ